

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2019. február 1. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék 2018. november 8. napján kihirdetett 13.B.23/2017/32. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) évre enyhíti és végrehajtását 5 (öt) évre próbaidőre felfüggeszti.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását mellőzi.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, valamint a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezéseket a szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetén tekinti irányadónak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

I n d o k o l á s

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlott bűnösségét testi sértés büntettének kísérletében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés és (8) bekezdés I. fordulata] állapította meg és ezért őt 3 év szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Rögzítette, hogy a vádlott a szabadságvesztésből, annak 2/3 része kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra és döntött a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője kizárólag a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának enyhítése céljából fellebbeztek. A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában a nyomatékos enyhítő körülmények túlsúlyára tekintettel végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta. Nyomatékosan kérte figyelembe venni a következő tényeket:

A vádlottnak mind a nyomozás során, mind pedig a bíróság előtt tett teljeskörű beismerő vallomását, tevékeny megbánó magatartását, amelynek során még a nyomozati eljárásban személyesen bocsánatot kért a sértettől és a sértett megbocsájtását is bírja. A jelentős időmúlást, rendezett családi körülményeit, határozott idejű munkaviszonyát, rossz és folyamatosan romló egészségügyi állapotát, továbbá, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, melyek közül a legkisebb gyermek tartós beteg, felesége pedig a korábban elhunyt közös kiskorú gyermekük

halála miatt folyamatos pszichiátriai kezelésre szorul, valamint, hogy 11 éve volt utoljára büntetve, azóta vele szemben a jelenlegin kívül sem büntető, sem szabálysértési eljárás nem indult, továbbá az általa elkövetett cselekmény kísérleti szakban maradt. Valamint a jelentős sértetti közrehatást, amelyet a sértett is elismert a nyomozóhatóság előtt 2016. május 2-án tett vallomásában és azt a körülményt, hogy a sértett a vádlott által okozott sérülésekből teljes egészében felépült.

Az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 583. § (3) bekezdés a) pontjában meghatározott okból történő védelmi fellebbezés folytán a Be. 590. § (3) bekezdésére figyelemmel csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezése tekintetében vizsgálta felül a Be. 599. § (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésen.

A nyilvános ülésen a védő perbeszédében fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakat és a vádlott börtöntűrő képességének megállapítása céljából az igazságügyi orvosszakértő kirendelésére vonatkozó indítványát is változatlan tartalommal fenntartotta.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a védő által előterjesztett bizonyítási indítványt nem ellenezte.

Az ítéletben foglaltakat a másodfokú eljárásban becsatolt orvosi dokumentumok ismeretében is fenntartotta és az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott nyilatkozott folyamatosan romló egészségi állapotáról, ... utónevű gyermekének agyi rendellenességéről, folyamatos gyógykezeléséről, felesége pszichiátriai megbetegedéséről, 2015. évben elhalálozott gyermekéről és 22 éves intézetben elhelyezett értelmi fogyatékos fiának ápolásáról, melyeket részben orvosi dokumentumokkal igazolt.

Elöljáróban utal az ítélet tábla a Be. 868. § (1) bekezdésére, mely szerint e törvény rendelkezéseit - a 868-876. §-ban meghatározott eltérésekkel - a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásokban is alkalmazni kell. A 870. § (1) bekezdése szerint az e törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt e törvény másként szabályozza.

A 875. § (1) kimondja, ha az ügyiratok e törvény hatálybalépése előtt a bírósághoz érkeztek, a bíróság e törvény hatálybalépését követő hat hónapon belül előkészítő ülést tart, kivéve, ha a bíróság e törvény hatálybalépését megelőzően kitűzte a tárgyalást.

Az ítélet tábla megállapította, hogy a törvényszék a fentiekre figyelemmel a perrendi szabályok sérelme nélkül folytatta le az eljárást.

Az egyszerűsített felülbírálat keretében a Be. 591. § (2) bekezdés értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be.

Az ítélet tábla azonban szükségesnek tartotta a tényállás kiegészítését a vádlott személyi körülményeinek pontosításával, mivel a büntetés kiszabása során jelentőséggel bírnak az alábbiak szerint:

A vádlott folyamatos orvosi kezelés alatt áll, a közeljövőben műtétre fog sor kerülni. 2017. december 3. napjától non-pot (folyamatos táppénzes állomány) javasolt.

... utónevű gyermeke agyi rendellenesség miatt folyamatos orvosi kezelés alatt áll.

Egyik gyermeke 2015. évben 5 éves korában elhalálozott.

22 éves értelmi fogyatékos gyermekét intézetben ápolják, felesége pszichiátriai beteg. Szükséges továbbá rögzíteni a tényállás elején a cselekmény elkövetési idejét, amely 2016. május 1. napja, továbbá a cselekmény elkövetésekor a vádlott ittas állapotban volt. E körülményt a törvényszék a súlyosító körülmények sorában rögzítette, a tényállásban azonban nem, de maga a vádlott is ittasságáról nyilatkozott az eljárásban.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket igen részletesen feltárta és javarészt helyesen értékelte.

Az ítéletábra azonban az enyhítést célzó védelmi fellebbezést alaposnak találta. Az elsőfokú bíróság által felsorolt enyhítő körülmények nagyobb nyomatékkal értékelendők azáltal is, hogy a vádlottnak jelenleg is fokozatosan romló az egészségügyi állapota, az egészségügyi állapot vonatkozásában halmozottan terhesek a családi körülményei - összességében a vádlott személyi körülményei - és nem utolsósorban az egyszerűsített felülbírálat jogpolitikai indokaira is figyelemmel, lehetőséget látott a szabadságvesztés lényeges enyhítése mellett, annak a Btk. 85. § (1) bekezdése szerinti felfüggesztésére, melynek tartamát a (2) bekezdés szerinti időtartamban, a törvényi maximumban határozta meg.

Fentiekből következően a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását mellőzte.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára és a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezést pedig a szabadságvesztés utólagos végrehajtásának esetére tekintette irányadónak.

Tekintettel arra, hogy a vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés nem került kiszabásra, börtöntűró képességének ismételt vizsgálata szükségtelen volt, ezért a másodfokú bíróság az erre irányuló bizonyítási indítványt elutasította.

A kifejtettek alapján az ítéletábra a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdésére utalással - a rendelkező rész szerint - a büntetés kiszabása körében megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

Debrecen, 2019. február 1.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. előadó bíró,
Dr. Nagy Éva sk. bíró

Záradék: Az Egri Törvényszék 13.B.23/2017/32. számú ítélete az ítéletábra jelen határozatával 2019. február 1. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2019. február 1.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke